

(۱)

جمهوری اسلامی ایران
وزارت امور اقتصادی و دارالی

معاونت امور اقتصادی

متن نهایی پیش‌نویس غیر قابل استناد
لایحه حمایت از سرمایه‌گذاران خود

دفتر مطالعات توسعه بخش خصوصی، رقابت‌پذیری و بهره‌وری

تیر ماه ۱۳۹۷

بسمه تعالیٰ

«متن پیش نویس غیر قابل استناد لایحه حمایت از سرمایه‌گذاران خرد»

مقدمه توجیهی

شاخص حمایت از سرمایه‌گذاران خرد بانک جهانی، وضعیت نظام‌های حقوقی حاکمیت شرکتی کشورهای مختلف را با تأکید بر حمایت از سرمایه‌گذاران خرد اندازه‌گیری می‌کند. کیفیت قوانین و مقررات حاکم بر شرکت برای اطمینان از عملکرد مؤثر بازارها و ثروت‌آفرینی فعالیت‌های اقتصادی امری اساسی به شمار می‌رود. شاخص حمایت از سرمایه‌گذاران خرد پژوهه سهولت انجام کسب و کار، قوانین و مقررات ناظر بر معاملات اشخاص وابسته و دسترسی سرمایه‌گذاران به جبران خسارت قضایی را به عنوان شاخصی برای سنجش وضعیت استانداردهای حاکمیت شرکتی در اقتصاد و همچنین سهولت دسترسی به منابع مالی در بازارهای سرمایه، را تجزیه و تحلیل می‌کند. هر چه حمایت از سهامداران خرد در مقابل معاملات اشخاص وابسته که به شرکت زیان می‌رسانند بیشتر باشد، سطح سرمایه‌گذاری در بازارهای سرمایه بیشتر خواهد بود.

از این رو وجود مقررات کافی در زمینه حمایت از حقوق سرمایه‌گذاران خرد و تأمین خواسته آنان یعنی شفافیت و مسئولیت‌پذیری از جانب مدیران شرکت‌ها، عمق بخشی و افزایش نقش بازار سرمایه در تأمین مالی کشور را در هی خواهد داشت.

بنابراین اهدافی همچون بهبود شاخص‌های اقتصادی، اصلاح و تقویت نظام مالی کشور، گسترش و تعمیق تأمین مالی کشور و افزایش سهم بازار سرمایه از طریق توجه به بهبود حقوق صاحبان سهام محقق خواهد گردید. از منظر سرمایه‌گذاری خارجی نیز رویکرد حقوقی به راهبری گروهی بنگاه، تفاوت در قوانین مرتبط با امر راهبری گروهی بنگاه و استقرار نظام قانونی مناسب را می‌توان از عوامل توضیح دهنده این مسئله دانست که چرا شرکت‌ها در یک کشور در زمینه جذب سرمایه‌گذاری می‌کنند که حقوق مالکیتی آنها در آن کشورها بیشتر مورد حمایت قانونی قرار گرفته باشد، مسئله حمایت از سرمایه‌گذاران خرد در کشورهای مختلف به عنوان مسئله‌ای اساسی مورد توجه قرار گرفته است. ارزیابی حمایت از سرمایه‌گذاران خرد در محاسبه شاخص‌های معتبر جهانی نیز برای نشان دادن جایگاه کشورها و رتبه‌بندی آنها از این منظر می‌باشد. این ارزیابی از یک سو برای سرمایه‌گذاران به عنوان راهنمای معیاری برای سرمایه‌گذاری محسوب می‌شود و از سوی دیگر مدیران و سیاست‌گذاران کشورها را به تلاش برای بهبود شرایط سرمایه‌گذاران داخلی و خارجی ترغیب می‌کند.

در حال حاضر اتخاذ راهکارهایی برای حمایت مؤثر از سرمایه‌گذاران خرد به منظور ایجاد اعتماد بیشتر برای سرمایه‌گذاران ضروری به نظر می‌رسد. در این راستا پیش‌نویس «لایحه حمایت از سرمایه‌گذاران خرد» توسط وزارت امور اقتصادی و دارایی با کسب نظر و هماهنگی اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی ایران، مرکز پژوهش‌های مجلس شورای اسلامی، اداره کل ثبت شرکت‌های سهامی، سازمان بورس و اوراق بهادار، کانون وکلای مرکز و اتحادیه کانون وکلای دادگستری تهیه و تنظیم و برای طی تشریفات قانونی تقدیم می‌گردد.

جدول اصلاحات پیشنهادی

پیش نویس متن توافق شده	مواد لایحه قانونی اصلاح قسمتی از قانون تجارت مصوب سال ۱۳۴۷
<p>ماده ذیل به عنوان ماده ۴۲ مکرر در لایحه قانونی اضافه شود:</p> <p>«متقاضی خرید سهام از یک شرکت سهامی که در مجموع، میزان سهام وی به ۵۰٪ یا بیشتر برسرد، باید همزمان با این تقاضا، پیشنهاد خرید سایر سهام باقی‌مانده را نیز به سرمایه‌گذاران ارایه کند. تملک ۵۰٪ یا بیشتر سهام تنها در صورتی امکان‌پذیر است که یا سایر سرمایه‌گذاران پیشنهاد خرید ثالثیه را رد کرده و یا متقاضی با پرداخت قیمت توافقی (حداقل به میزان قیمتی که پیشنهاد شده)، سهام مزبور را نیز تملک نماید.</p> <p>تبصره: عدم قبول پیشنهاد متقاضی از سوی سایر سرمایه‌گذاران باقی‌مانده شرکت طرف مدت ۱۵ روز، در حکم رد پیشنهاد خریدار است.»</p>	<p>ماده ۴۲ - هر شرکت سهامی می‌تواند به موجب اساسنامه و همچنین نا موقعی که شرکت منحل نشده است طبق تصویب مجمع عمومی فوق العاده صاحبان سهام ممتاز ترتیب دهد. امتیازات این گونه سهام و نحوه استفاده از آن باید به طور وضوح تعیین گردد. هرگونه تغییر در امتیازات وابسته به سهام ممتاز باید به تصویب مجمع عمومی فوق العاده شرکت با جلب موافقت دارندگان نصف به علاوه یک این گونه سهام انجام گیرد.</p>
<p>عدم تفکیک میان مجمع عمومی عادی و مجمع عمومی فوق العاده شرکت و در نتیجه حذف ماده ۸۳ لایحه قانونی؛ این موضوع مستلزم بازنوبی و اصلاح سیاری از مواد این لایحه است. شایان ذکر است که بنابر استانداردهای بین‌المللی، به ویژه معیارهای مدنظر بانک جهانی، مجمع عمومی عادی به طور فوق العاده وجود دارد ولی مجمع عمومی فوق العاده (با حد نصاب و اکثریت بیشتر) امری غیرقابل قبول به شمار می‌رود.</p>	<p>ماده ۸۳ - هر گونه تغییر در مواد اساسنامه یا در سرمایه شرکت یا انحلال شرکت قبل از موعد منحصرآ در صلاحیت مجمع عمومی فوق العاده می‌باشد.</p>
<p>اصلاح صدر ماده ۹۵ لایحه قانونی به صورت ذیل:</p> <p>«سرمایه‌گذارانی که اقلًا یک پنجم سهام شرکت را مالک باشند حق دارند که دعوت صاحبان سهام را برای تشکیل مجمع عمومی از هیأت مدیره خواستار شوند و هیأت مدیره باید حداقل نیمی از مجمع مورد درخواست را با رعایت تشریفات مقرر دعوت کند در غیر این صورت درخواست کنندگان می‌توانند دعوت مجمع را از بازرس یا بازرسان شرکت خواستار شوند و بازرس یا بازرسان مکلف خواهند بود که با رعایت تشریفات مقرر مجمع مورد تقاضا را حداقل تا ده روز دعوت نمایند و گزنه آن گونه صاحبان سهام حق خواهند داشت مستقیماً به دعوت مجمع اقدام کنند به شرط آنکه کلیه تشریفات راجع به دعوت مجمع را رعایت نموده و در آنگهی دعوت به عدم احتمال درخواست خود توسط هیأت مدیره و بازرسان تصریح نمایند.</p>	<p>ماده ۹۵ - سرمایه‌گذارانی که اقلًا یک پنجم سهام شرکت را مالک باشند حق دارند که دعوت صاحبان سهام را برای تشکیل مجمع عمومی از هیأت مدیره خواستار شوند و هیأت مدیره باید حداقل نیمی از مجمع مورد درخواست را با رعایت تشریفات مقرر دعوت کند در غیر این صورت درخواست کنندگان می‌توانند دعوت مجمع را از بازرس یا بازرسان شرکت خواستار شوند و بازرس یا بازرسان مکلف خواهند بود که با رعایت تشریفات مقرر مجمع مورد تقاضا را حداقل تا ده روز دعوت نمایند و گزنه آن گونه صاحبان سهام حق خواهند داشت مستقیماً به دعوت مجمع را رعایت نموده و در آنگهی دعوت به عدم احتمال درخواست خود توسط هیأت مدیره و بازرسان تصریح نمایند.</p>
<p>این قسمت ذیل ماده ۹۵ اضافه گردد:</p> <p>«چنانچه مالکان ۷۵٪ از کل سهام شرکت سهامی عام، درخواست درج موضوع یا موضوعاتی را در دستور جلسات مجامعه داشته باشند، موضوع یا موضوعات مورد درخواست را به هیأت مدیره ارایه دهند تا در دستور جلسه اولین مجمع قرار گیرد.»</p>	
<p>ماده ۹۸ لایحه قانونی نیز به شکل ذیل مورد اصلاح قرار گیرد:</p> <p>«فاصله بین نشر دعوتنامه مجمع عمومی و تاریخ تشکیل آن حداقل ده روز و حداقل چهل روز خواهد بود.</p> <p>۲۱ روز تقویمی خواهد بود.»</p>	<p>ماده ۹۸ - فاصله بین نشر دعوتنامه مجمع عمومی و تاریخ تشکیل آن حداقل ده روز و حداقل چهل روز خواهد بود.</p>

**مواد لایحه قانونی اصلاح قسمتی از قانون تجارت مصوب
سال ۱۳۴۷**

پیش فویس متن توافق شده

<p>افزودن تبصره ای در ماده ۱۰۷ لایحه قانونی در قالب ذیل:</p> <p>تبصره: «هیأت مدیره شرکت های سهامی عام باید شامل اعضای مستقل و غیر موظف باشد».</p>	<p>ماده ۱۰۷ - شرکت سهامی به وسیله هیأت مدیره ای که از بین صاحبان سهام انتخاب شده و کلاً یا بعضاً قابل عزل می باشند اداره خواهد شد. عده اعضای هیأت مدیره در شرکت های سهامی عمومی باید از پنج نفر کمتر باشد.</p>
<p>الحق تبصره به ماده ۱۲۴ به این صورت:</p> <p>تبصره ۲: «مدیر عامل شرکت سهامی عام نمی تواند در عین حال ریسیس هیأت مدیره همان شرکت باشد».</p>	<p>ماده ۱۲۴ - هیأت مدیره باید اقلایک نفر شخص حقیقی را به مدیریت عامل شرکت برگزیند و حدود اختیارات و مدت تعصی و حق الرحمه او را تعیین کند در صورتی که مدیر عامل عضو هیأت مدیره باشد دوره مدیریت عامل او از مدت عضویت او در هیأت مدیره بیشتر نخواهد بود. مدیر عامل شرکت نمی تواند در عین حال ریسیس هیأت مدیره همان شرکت باشد مگر با تصویب سه چهارم آراء حاضر در مجمع عمومی.</p> <p>تبصره - هیأت مدیره در هر موقع می تواند مدیر عامل را عزل نماید.</p>
<p>بعد از ماده ۱۲۹ لایحه قانونی، این بند اضافه گردد:</p> <p>«روز این معاملات در صورتی که معادل یا بیشتر از ۵ درصد کل سرمایه شرکت باشد، صرفاً پس از تصویب مجمع عمومی عادی در رابطه با مدیر ذی نفع اعتبار خواهد داشت»</p>	<p>ماده ۱۲۹ - اعضاء هیأت مدیره و مدیر عامل شرکت و همچنین مؤسسات و شرکت هایی که اعضای هیأت مدیره و یا مدیر عامل شرکت شریک یا عضو هیأت مدیره یا مدیر عامل آنها باشند نمی توانند بدون اجازه هیأت مدیره در معاملاتی که با شرکت با به حساب شرکت می شود به طور مستقیم یا غیر مستقیم طرف معامله واقع و یا سهیم شوند و در صورت اجازه نیز هیأت مدیره مکلف است بازرس شرکت را از معامله ای که اجازه آن داده شده بلافاصله مطلع نماید و گزارش آن را به اولین مجمع عمومی عادی صاحبان سهام بدهد و بازرس نیز مکلف است ضمن گزارش خاصی حاوی جزئیات معامله نظر خود را درباره چنین معامله ای به همان مجمع تقدیم کند. عضو هیأت مدیره یا مدیر عامل ذی نفع در معامله در جلسه هیأت مدیره و نیز در مجمع عمومی عادی هنگام اخذ تصمیم نسبت به معامله مذکور در حق رأی نخواهد داشت.</p>
<p>الحق تبصره ای به شرح زیر به ماده ۱۲۹ لایحه قانونی اصلاح قسمتی از قانون تجارت مصوب ۱۳۴۷، تا سرمایه گذارانی که حداقل ۱۰ درصد از سهام شرکت را دارا هستند بتوانند پیش از اقامه دعوا نسبت به معامله با اشخاص وابسته، اسناد معامله را مورد بررسی قرار دهند:</p> <p>تبصره - مدیر عامل و هیأت مدیره شرکت موظفند بنا بر درخواست کتبی هریک از سرمایه گذارانی که حداقل ۱۰ درصد از سهام شرکت را دارا هستند، نسبت به معاملات موضوع این ماده رونوشت یا تصویر اسناد معامله را در اختیار سرمایه گذاران متقاضی قرار دهند».</p>	<p>ماده ۱۳۰ - معاملات مذکور در ماده ۱۲۹ در هر حال ولو آنکه توسط مجمع عادی تصویب نشود در مقابل اشخاص ثالث معتبر است مگر در موارد تدبیس و تقلب که شخص ثالث در آن شرکت گرده باشد.</p> <p>در صورتی که بر اثر انجام معامله به شرکت خارجی وارد آمده باشد جبران خسارت بر عهده هیأت مدیره و مدیر عامل یا مدیران ذی نفع و مدیرانی است که اجازه آن معامله را داده اند که همگی آنها متقاضاً مسؤول جبران خسارت وارد هر شرکت می باشند.</p>
<p>بعد از بند دوم ماده ۱۳۰ لایحه قانونی، این بند اضافه شود:</p> <p>«مدیر یا مدیران ذی نفع از معامله با شرکت، صرف ناعادلانه بودن، وجود تعارض منافع یا تبعیض آمیز بودن معامله مسئول جبران هر گونه خسارت احتمالی از اقدام خود خواهد بود».</p>	

**مواد لایحه قانونی اصلاح قسمتی از قانون تجارت مصوب
سال ۱۳۴۷**

پیش نویس متن توافق شده	در انتهای ماده ۱۳۰ لایحه قانونی (بعد از اعمال تغییرات فوق الذکر)، این بند اضافه شود:
	<p>در هر حال مدیر یا مدیران ذی نفع مکلف به استرداد سودی هستند که در اثر انجام معامله مذکور در ماده (۱۲۹) به دست آورده‌اند.</p>
	<p>ماده ۲۵۸ - اشخاص زیر به حبس تأدیبی از یک سال تا سه سال محکوم خواهند شد:</p> <ol style="list-style-type: none"> ۱ - رئیس و اعضاء هیأت مدیره و مدیر عامل شرکت که بدون صورت دارایی و ترازنامه یا به استناد صورت دارایی و ترازنامه مزور منافع موهومی را بین صاحبان سهام تقسیم کرده باشند. ۲ - رئیس و اعضاء هیأت مدیره و مدیر عامل شرکت که ترازنامه غیر واقع به منظور پنهان داشتن وضعیت واقعی شرکت به صاحبان سهام ارایه یا منتشر کرده باشند. ۳ - رئیس و اعضاء هیأت مدیره و مدیر عامل شرکت که اموال یا اعتبارات شرکت را برخلاف منافع شرکت برای مقاصد شخصی یا برای شرکت یا مؤسسه دیگری که خود به طور مستقیم یا غیرمستقیم در آن ذی نفع می‌باشند مورد استفاده قرار دهند. ۴ - رئیس و اعضاء هیأت مدیره و مدیر عامل شرکت که با سوء نیت از اختیارات خود برخلاف منافع شرکت برای مقاصد شخصی یا به خاطر شرکت یا مؤسسه دیگری که خود به طور مستقیم یا غیرمستقیم در آن ذی نفع می‌باشند استفاده کنند.
	<p>ماده ۲۷۶ - شخص یا اشخاصی که مجموع سهام آنها حداقل یک پنجم مجموع سهام شرکت باشد می‌توانند در صورت تخلف یا تغییر رئیس و اعضاء هیأت مدیره و یا مدیر عامل به نام و از طرف شرکت و به هزینه خود علیه رئیس یا تمام یا بعضی از اعضاء هیأت مدیره و مدیر عامل اقامه دعوا نمایند و جبران کلیه خسارات وارد به شرکت را از آنها مطالبه کنند.</p> <p>در صورت محکومیت رئیس یا هر یک از اعضاء هیأت مدیره یا مدیر عامل به جبران خسارات شرکت و پرداخت هزینه دادرسی حکم به نفع شرکت اجراء و هزینه‌ای که از طرف اقامه کننده دعوا پرداخت شده از مبلغ محکوم به وی مسترد خواهد شد. در صورت محکومیت اقامه کننده کان دعوا پرداخت کلیه هزینه‌ها و خسارات به عهده آنان است.</p>
	<p>با توجه به این که در حال حاضر لایحه قانونی ۱۳۴۷ در مورد سهامداری متقابل میان شرکت‌ها حکمی ندارد و برای آن حدودی تعیین نکرده است، لذا بنا بر اباحه قانونی، این موضوع در نظام حقوقی ایران</p>

مواد لایحه قانونی اصلاح قسمتی از قانون تجارت مصوب
سال ۱۳۴۷

بیش نویس متن توافق شده
به صورت نامحدود ممکن است، حال آنکه براساس معیارهای شاخص حمایت از سرمایه‌گذاران خرد، سهامداری متقابل بین دو شرکت مستقل، می‌باید حداقل محدود به میزان ۱۰ درصد مجموع کل سهام باشد. شایان ذکر است که تصویب چنین ماده قانونی به عملیاتی شدن و توسعه سهام خزانه در شرکت‌ها نیز کمک بسیاری خواهد کرد و مفاهیم فرار از الزامات قانونی را خواهد بست. بنابراین پیشنهاد می‌گردد که ماده پیشنهادی ذیل نیز به لایحه حمایت از سرمایه‌گذاران خرد اضافه شود: «سهامداری متقابل میان دو شرکت، محدود به میزان ۱۰ درصد مجموع کل سهام دو طرفه این شرکت‌ها است.»

به تأیید

به تصویب مجلس شورای اسلامی و در تاریخ

این قانون در جلسه مورخ
شورای نگهبان رسید.